

چکیده نظرسنجی

کمیته آموزش و استعدادیابی صعودهای ورزشی

/ تیر-مرداد ۱۴۰۵ / تعداد پاسخها: ۶۸ نفر از ۲۲ استان

مقدمه

کمیته آموزش و استعدادیابی صعودهای ورزشی، در راستای شناخت دقیقتر چالشها و اولویتهای ذینفعان استانی، یک نظرسنجی سراسری در پنج حوزه اصلی فعالیت خود (آموزش و مربیگری، استعدادیابی، طراحی مسیر، داوری، و ایمنی و حمایت) برگزار کرد. در ادامه، چکیدهی موضوعی نظرات دریافتی ارائه می شود.

آمار کلی

۹۳ درصد پاسخ دهندگان اعلام آمادگی برای همکاری مستمر با کمیته کرده اند. تهران و همدان بیشترین مشارکت را داشته اند و توزیع پاسخها میان استانها نامتوازن بوده که خود بازتاب یکی از دغدغه های مطرح شده است.

حوزه	میانگین امتیاز (از ۵)
مربیگری و آموزش	۳.۰۴
استعدادیابی	۲.۲۰
طراحی مسیر	۲.۷۰
داوری	۳.۲۶ (بهترین وضعیت)

۱. آموزش و مربیگری

- نیاز به دوره ها و کارگاه های متنوع تر برای ارتقای دانش مربیان و طراحان، از جمله دوره های تخصصی کار با کودکان و نونهالان.
- برخی جزوات آموزشی بیش از حد تئوری محورند؛ درخواست تمرکز بیشتر بر توانمندی عملی و افزودن مهارتهایی مانند فن بیان برای مربیان.
- هزینه های آموزشی، به ویژه در بخش رزومه ها، برای برخی مربیان استانی سنگین است.
- موضوع «مربی راهنما» همچنان محل چالش است: برخی افراد بدون سابقه ورزشکاری یا نظارت مربی درجه ۳، مستقل آموزش می دهند که در بلندمدت می تواند به بحران تبدیل شود.
- درخواست شفافیت بیشتر در معیارهای ارزیابی و رتبه بندی مربیان در دوره های بازآموزی، و پرهیز از هرگونه اولویت غیرمستند نسبت به سوابق قهرمانی به جای عملکرد واقعی آموزشی.

- پیشنهاد برگزاری دوره‌های فصلی منظم برای هم‌اندیشی و انتقال تجربه بین مربیان.

۲. استعدادیابی

- فعالیت‌های استعدادیابی عمدتاً در تهران و چند استان بزرگ متمرکز است و در سایر استان‌ها به‌صورت سیستماتیک اجرا نشده است.
- درخواست تدوین یک نظام جامع و علمی استعدادیابی شامل پروتکل ملی یکسان، ارزیابی آنتروپومتریک و روان‌شناختی، و بانک اطلاعاتی ملی استعدادها.
- مسابقات و دوره‌های استعدادیابی سنین پایه باید با دقت بیشتری طراحی شوند تا کودک دچار استرس و دلزدگی نشود.
- استعدادیابی باید در چهار سطح شهرستانی، استانی، منطقه‌ای و کشوری برگزار شود؛ برخی استان‌ها مورد غفلت قرار دارند.

۳. طراحی مسیر

- ضعف شدید شهرهای دور و استان‌های محروم به‌علت نبود حجم‌های جدید و دیواره‌های استاندارد، که به رقابت ناعادلانه منجر می‌شود.
- درخواست استانداردسازی ملی طراحی مسیر متناسب با رده‌های سنی و ایجاد نظام رتبه‌بندی طراحان.
- دوره‌های طراحی فعلی در برخی استان‌ها فقط در حد آشنایی برگزار می‌شوند.
- درخواست فرصت برابر برای طراحان زن و مرد در انتخاب برای مسابقات رسمی.

۴. داور

- ضعف اصلی، استفاده از داوران کارورز در رویدادهای بزرگ به‌جای داوران رسمی؛ پیشنهاد حضور کارورزان صرفاً به‌عنوان کارآموز.
- در برخی استان‌ها تا دو سال دوره‌ی داور برگزار نشده و آزمون‌های ارتقا به‌ندرت تکرار می‌شوند.
- درخواست توجه بیشتر به سنجش دانش قوانین در آزمون‌های داور نسبت به مهارت‌های نرم‌افزاری جانبی.
- پیشنهاد ایجاد پلتفرم یا جلسات فصلی برای تبادل تجربه‌ی داوران پس از هر مسابقه.

۵. ایمنی و حمایت

- کمبود مدرس حمایت در شهرستان‌ها باعث شده برخی ورزشکاران بدون مدرک اقدام به حمایت کنند.
- درخواست چهارچوب الزامی برای بازرسی دوره‌ای شاسی دیواره‌ها و تجهیزات ایمنی سالن‌ها.
- نیاز به نظارت مستقل فدراسیون بر عملکرد واقعی هیئت‌های استانی، به‌جای اتکا صرف به گزارش‌های داخلی.

۶. جمع‌بندی و نکات ساختاری

- دغدغه‌ی مشترک و تکرارشونده در بین پاسخ‌دهندگان: عدالت آموزشی و توزیع متوازن امکانات، دوره‌ها و فرصت‌ها میان استان‌ها.
- پیشنهاد توجه ساختاری بیشتر به روان‌شناسی ورزش پایه، آموزش والدین، و پایش سلامت روانی ورزشکاران نوجوان.
- اطلاع‌رسانی سامانه فراکوه ضعیف ارزیابی شده؛ پیشنهاد استفاده از کانال‌های اجتماعی برای اطلاع‌رسانی دوره‌ها.
- ۹۳ درصد پاسخ‌دهندگان آماده‌ی همکاری مستمر با کمیته هستند که می‌تواند مبنای شکل‌گیری شبکه‌ی همکاران استانی باشد.